

prima instanță, Judecătoria Hîncești
judecător: E. Bulat
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

dosarul nr. 2ra-624/2018

ÎNCHEIERE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
judecători Ion Druță, Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Veronica Tomaș,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Veronica Tomaș
împotriva Anei Cociu cu privire la demolarea construcției și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Ana Cociu, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean, casată
hotărârea Judecătoria Hîncești din 15 septembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care
acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2015 Veronica Tomaș s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Anei Cociu cu privire la demolarea construcției și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat, că la 14 martie 2011 a devenit
proprietara imobilelor din XXXXX, în temeiul contractelor de vânzare - cumpărare.

A afirmat că, vecina sa, Ana Cociu, care este proprietara apartamentului nr.8, a
efectuat o construcție neautorizată a unui gârlici din piatră cu acoperișul din foi de ardezie
la intrare în subsolul casei de locuit cu două nivele, amplasată în XXXXX. Această
construcție a fost declarată prin hotărârea Judecătoria Hîncești din 28.02.2014, ca fiind
neautorizată și dispusă demolarea ei. Însă pârâta a mai efectuat o construcție sub formă de
anexă la apartamentul ei de pe adresa menționată, iar această anexă are o fereastră care este
vizavi de fereastra apartamentului ei la o distanță de aproximativ un metru, intersectându-se
direct cu fereastra apartamentului ei.

Mai susține reclamanta că, faptul dat generează un disconfort psihic și fizic fiindu-i
încălcat dreptul la intimitate și la viața personală, deoarece ultima în permanență o
supraveghează din această anexă prin fereastra ei.

Conform prevederilor art. 377-389 ale Codului Civil, proprietarii terenurilor vecine
sau ai altor bunuri imobile învecinate, pe lângă respectarea drepturilor și obligațiilor
prevăzute de lege, trebuie să se respecte reciproc și ca orice construcție, lucrare sau

plantație se poate face de către proprietarul terenului numai cu respectarea unei distanțe minime față de linia de hotar, conform legii regulamentului de urbanism sau, în lipsă conform obiceiului locului, astfel încât să nu se aducă atingerea dreptului proprietarului vecin.

Totodată consideră că, au fost încălcate și prevederile art. 22 a Legii nr. 721-XIII din 02 februarie 1996 privind calitatea în construcții. La fel potrivit art. 379 al Codului Civil, proprietarul poate cere interzicerea ridicării sau exploatării unor construcții sau instalații despre care se poate afirma cu certitudine că prezența și utilizarea lor atentează în mod inadmisibil asupra terenului său.

La 17 iulie 2015, în adresa pârâtei a fost expediată o cerere prealabilă pentru soluționarea cazului pe cale extrajudiciară, însă a rămas fără răspuns, iar reclamanta este supusă să suporte cheltuielile de judecată și de angajare a unui reprezentant.

Solicită Veronica Tomaș obligarea demolării construcției și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Hîncești din 15 septembrie 2016 a fost admisă acțiunea, s-a obligat Ana Cociu să demoleze fereastra anexei la apartamentul XXXXX amplasată vizavi de apartamentul nr.XXXXX ce aparține Veronicăi Tomșa. S-a încasat din contul Anei Cociu în folosul Veronicăi Tomaș cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017 a fost admis apelul depus de Ana Cociu, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean, casată hotărârea Judecătoriai Hîncești din 15 septembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 31 ianuarie 2018 Veronica Tomaș a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curtea de Apel din 30 noiembrie 2017 și a încheierii Curții de Apel din 16 februarie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătoriai Hîncești din 15 septembrie 2016.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu decizia din 30 noiembrie 2017 și încheierea din 16 februarie 2017 a instanței de apel, deoarece Ana Cociu a dus în eroare atât prima instanță cât și Curtea de Apel prin faptul că nu a cunoscut despre examinarea pricinii, or, intimata intenționat a refuzat să primească toate citațiile cu actele anexate. Mai mult, ei de la bun început i-a fost expediată pentru respectarea procedurii prealabile scrisoare în care au fost menționate toate argumentele din cerere, iar pe plic a fost indicat apartamentul nr.8 și nu 6, respectiv Ana Cociu le-a recepționat prin aplicarea semnăturii pe avizul de recepție, astfel că argumentul precum că scrisorile erau expediate pe o adresă greșită și anume apartamentul nr.8 și nu nr.6 nu poate fi luat în considerație, iar cererea de repunere în termen a apelului urma a fi respinsă.

Consideră că decizia instanței de apel este una ilegală deoarece se bazează doar pe argumentele apelantei care a prezentat în apel probe neveridice și a dus în eroare instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Respectiv, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 31 ianuarie 2018 în termen, în cazul în care copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 30

noiembrie 2017 a fost expediată participanților la proces la 01 decembrie 2017 (f.d.246), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 28 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Anei Cociu copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința din 19 martie 2018 Ana Cociu a solicitat declararea cererii de recurs depusă de Veronica Tomaș ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) a aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Veronica Tomaș în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței

pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Veronica Tomaș, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Veronica Tomaș se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecători

Ion Druță

Galina Stratulat